

Bureauets § 3 drejede sig om virkningerne af kollektivaftaler og foreslog i denne henseende bestemmelser om forholdet mellem kollektiv-aftaler og enkeltmands-aftaler. Storbritanniens regeringsrepræsentant foreslog, at denne paragraf helt skulle udgå i betragtning af, at den kun havde betydning i lande, i hvilke kollektiv-aftaler kan gennemføres ved lov. Dette ændringsforslag blev imidlertid ikke støttet og bortfaldt derfor.

Efter bureauets tekst var det ikke blot de arbejdsgivere og arbejdere, der var bundet af en kollektiv-aftale, som skulle være afskåret fra at indgå enkeltmands-aftaler med et mod den kollektive aftale stridende indhold, men også sådanne, „som er medlemmer af de kontraktafsluttende organisationer“. Arbejdsgivergruppen foreslog imidlertid disse ord udeladt, idet den henviste til, at de ville give anledning til misforståelse, fordi kollektiv-aftaler ikke nødvendigvis binder alle medlemmer af de kontraktafsluttende organisationer. Arbejdergruppen modsatte sig dette ændringsforslag med den begrundelse, at udeladelse af disse ord ville gøre det muligt for sådanne medlemmer af en kontraktafsluttende organisation, som ikke personlig havde underskrevet kollektiv-aftalen, at undgå de forpligtelser, som den pålagde. Der blev til behandling af dette spørgsmål nedsat en lille under-komité, som foreslog, at det i tekstens udtryk skulle fastsættes, at „en kollektiv-aftale binder dem, som har underskrevet den og sådanne af organisationernes medlemmer, på hvis vegne overenskomsten er afsluttet“. Denne tekst blev vedtaget af den samlede komité.

Teksten i bureauets § 4 var sålydende: „Bestemmelserne i en kollektiv-aftale, som er afsluttet mellem en eller flere arbejdsgivere på den ene side og en arbejderorganisation, der repræsenterer flertallet af de interesserede arbejdere, på den anden side, skal gælde for alle arbejdere beskæftigede hos den arbejdsgiver eller de arbejdsgivere, der er bundet af kollektivaftalen“. Arbejdergruppen ønskede, at ordene: „og en arbejderorganisation, der repræsenterer flertallet af de interesserede arbejdere“ skulle erstattes af ordene: „en eller flere arbejderorganisationer“. Gruppen anførte som begrundelse herfor, at i lande, i hvilke arbejderorganisationerne var lidet udviklede, kunne det være nødvendigt for at udnytte en kollektiv-aftale at udvide den til alle de interesserede arbejdere, selvom den kontraktafsluttende organisation kun repræsenterede et mindretal af disse.

Arbejdsgivergruppen modsatte sig dette ændringsforslag under henvisning til, at udeladelsen af ordene: „der repræsenterer flertallet af de interesserede arbejdere“ ville føre til store vanskeligheder i alle de tilfælde, hvor der indenfor den samme virksomhed var flere fagforeninger. Arbejdergruppens ændringsforslag blev imidlertid vedtaget af komitéen.

Fra arbejdsgiverside blev det foreslået, at ordene i slutningen af bureauets tekst: „beskæftigede hos den arbejdsgiver eller de arbejdsgivere, der er bundet af kollektiv-aftalen“ skulle erstattes af ordene: „inden for de interesserede fag og beskæftigede i de virksomheder, der er omfattet af aftalen“, idet man til begrundelse herfor anførte, at skønt en kollektiv-aftale kunne definere, for hvilke klasser af arbejdere den skulle gælde, burde det også af den internationale tekst klart fremgå, at en overenskomst, som var afsluttet vedrørende en særlig kategori af arbejdere, ikke skulle have gyldighed for andre. Arbejdergruppen modsatte sig dette ændringsforslag under henvisning til, at det burde være overladt til de kontraktafsluttende parter at bestemme aftalens område. Ændringsforslaget blev imidlertid vedtaget.

Endelig foreslog arbejdergruppen, at man ved at tilføje ordene: „medmindre den eller de pågældende aftaler udtrykkeligt indeholder bestemmelser i modsat retning“, skulle gøre det muligt for de kontraktafsluttende organisationer at begrænse anvendelsen af en overenskomst til deres egne medlemmer. Arbejdsgivergruppen modsatte sig dette ændrings-